

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 343/2018
28.11.2018. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Оливере Јованић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици К бр. 124/18 од 27.02.2018. године и Кв бр. 122/18 од 02.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици К бр. 124/18 од 27.02.2018. године и Кв бр. 122/18 од 02.03.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици Кв бр. 124/18 од 27.02.2018. године према осумњиченом АА на основу члана 498. у вези члана 211. став 1. тачке 2) и 3) ЗКП одређен је притвор, који по том решењу може трајати најдуже 30 дана, а рачунаће се од хапшења осумњиченог, односно од дана 25.02.2018. године од 21.00 часова.

Одлучујући о жалби браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Оливере Јованић ванрасправно веће Основног суда у Суботици је својим решењем Кв бр. 122/18 од 02.03.2018. године одбило као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења.

Против правноснажног решења Основног суда у Суботици Кв бр. 122/18 од 02.03.2018. године, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног по службеној дужности, адвокат Оливера Јованић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 3) и ставови 2. и 4. ЗКП, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачке 5), 7) и 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона, одлуке о притвору и повреде међународних конвенција и уговора.

Иако је у захтеву наведено да је поднешен само против решења Кв. бр. 122/18 од 02.03.2018. године из разлога захтева произилази да је поднет и против првостепеног решења К бр. 124/18 од 27.02.2018. године, због чега је Врховни касациони суд испитао законитост оба захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, је неоснован, док је исти захтев у осталом делу, недозвољен.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац по службеној дужности окривљеног АА, неосновано у образложењу поднетог захтева за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводи да се побијана решења о одређивању притвора окривљеном заснивају на незаконитим доказима и то кривичној пријави која је по браниоцу иницијални акт а не доказ и обавештењу примљеном од грађана.

У конкретном случају ради се о одређивању притвора у скраћеном поступку по одредби члана 498. став 2. ЗКП пре подношења оптужног предлога.

У таквој процесној ситуацији тј. пре подношења оптужног предлога (члан 498. став 2. ЗКП) притвор се одређује према стању које показује материјал прикључен уз кривичну пријаву, па тако суд може заснивати одлуку о притвору и на белешкама и извештајима полиције, без обзира на то што на тим доказима не би

могао да заснује пресуду.

С`тога, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају не може говорити о незаконитим доказима, па самим тим ни битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, у том делу оцењени као неосновани, а на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Надаље, бранилац по службеној дужности окривљеног АА у образложењу поднетог захтева за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, због које повреде закона је подношење захтева дозвољено сходно члану 485. став 4. ЗКП, али не конкретизује у чему се она састоји односно не образлаже на који начин је учињена наведена повреда закона.

Како се по оцени Врховног касационог суда, одлука против које је поднет захтев или поступак који јој је претходио могу сагласно члану 489. став 1. ЗКП испитати само у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, то суд одлучујући о захтеву за заштиту законитости уколико истакнута повреда закона није конкретизована односно опредељена и образложена, није ни овлашћен да по службеној дужности оцењује о којој повреди закона се ради и у чему се иста састоји.

Како је бранилац по службеној дужности окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости само формално означила повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП а није определила у чему се истакнута повреда закона састоји, то по налажењу Врховног касационог суда захтев у овом делу нема прописан садржај (члан 484. ЗКП), због чега је захтев у том делу сагласно одредби члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачен.

Надаље, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава и повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, наводима да је суд у конкретном случају повредио одредбе међународних конвенција и уговора, а затим у образложењу захтева указује и на повреду права окривљеног на законито и непристрасно суђење.

Међутим, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), која су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда Србије или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП таква одлука мора бити достављена уз захтев.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости у том делу (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), нема прописан садржај (члан 484. ЗКП), те је као такав у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП и у том делу, одбачен.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног као разлози подношења захтева означавају се и повреде закона из члана 438. став 1. тачке 3), 5) и 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, које сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП, у којој су таксативно наведени разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, нису законски разлози за подношење захтева па је исти Врховни касациони суд у том делу оценио недозвољеним сагласно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога, а на основу члана 490. и 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачке 2) и 3) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
судија,

Председник већа-

Зорица Стојковић,с.р.
с.р.

Невенка Важић,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић